

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Úřad práce - Kontaktní pracoviště Polička**, se sídlem Husova 314, Polička, ve věci podání žalobce ze dne 7. 4. 2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 4. 2015, č. j. 10 A 72/2015 - 3,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým bylo odmítnuto jeho podání ze dne 7. 4. 2015. Tímto podáním se domáhal určit, že pokyn žalovaného k doložení jeho adresy, kde se v současné době zdržuje, uvádí v omyl, je šikanou, a tudíž je nezákonností. Za akt stejné povahy považoval i pokyn žalovaného, aby upřesnil bydliště. Stěžovatel dále navrhl určit, že zahájení řízení žalovaným v únoru 2015 je aktem uvádění v tiseň a nezákonným zásahem.

[2] Jednou z podmínek řízení před Nejvyšším správním soudem je povinné zastoupení advokátem. Takové zastoupení se dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, nevyžaduje tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] Stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a ani za něj nejedná další osoba. Je proto nutné u něj trvat na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. V posuzované věci nejde o případ, kdy judikatura dovodila, že na povinném zastoupení advokátem či zaplacení soudního poplatku třeba trvat není (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, kde z důvodu řetězení stejného problému soud

netrval na povinném zastoupení advokátem či zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, která směřovala proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, jímž byla v řízení o žalobě zamítnuta žádost o osvobození od soudních poplatků).

[4] Soud konstatuje, že stěžovatel, ačkoli musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, svou kasační stížnost podává sám, aniž by byl takto zastoupen a aniž by se svou kasační stížností spojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[5] Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není-li stanoveno jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo nebyl přes výzvu odstraněn.

[6] Byl-li konkrétní stěžovatel v minulosti ze strany Nejvyššího správního soudu nesčetněkrát zpraven o nutnosti povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, není nezbytně nutné, aby v každém dalším řízení o kasační stížnosti byl stejný stěžovatel znovu a znovu v daném smyslu poučen a vyzván k doložení plné moci pro advokáta.

[7] Stěžovatel se na Nejvyšší správní soud obrátil v téměř 1 300 případech, povětšinou svými podáními zahájil řízení o kasační stížnosti. Ze strany soudu byl již mnohokrát poučen o podmínce povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti a již mnohokrát byl taktéž poučen o tom, že může navrhnout, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů, pokud jsou u něj splněny předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv (srov. § 35 odst. 8, věta první, s. ř. s.).

[8] Lze proto vycházet ze spolehlivého předpokladu, že Nejvyšší správní soud již v minulosti stěžovatele dostatečně informoval jak o nutnosti povinného zastoupení advokátem, tak o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Pro nynější řízení se proto jeví neefektivním a formalistickým stejnému stěžovateli opětovně adresovat výzvu k doložení splnění požadavků dle § 105 odst. 2 s. ř. s., případně jej poučovat o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Takový postup by ve skutečnosti znamenal, že soud by stěžovatele znovu nadbytečně informoval o skutečnostech, o nichž musí objektivně z minulých řízení vědět.

[9] Bez významu není ani to, že soud v postupu stěžovatele již mnohokrát identifikoval snahu vést spor pro spor a snahu prodlužovat svým procesním postupem řízení (z řady rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o návrzích nynějšího stěžovatele lze zmínit např. usnesení ze dne 28. 2. 2013, č. j. 8 As 130/2012 - 10, či rozsudek ze dne 27. 9. 2013, č. j. 9 As 85/2013 - 13). Soud má proto za to, že v zájmu zamezení průtahů řízení, lze po právu požadovat, aby u těch řízení, kde je vyžadováno povinné zastoupení advokátem, si toto zastoupení stěžovatel již od počátku zajistil, případně alespoň podal návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů, a to současně s podáním kasační stížnosti. S odkazem na shora uvedené lze zopakovat, že není nezbytně nutné, aby soud tomuto stěžovateli adresoval výzvy a poučení, jejichž obsahem jsou informace jemu již nescíslněkrát sdělené.

pokračování

[10] Stěžovatel kasační stížnost podal sám, aniž by byl zastoupen advokátem, a aniž by s kasační stížností spojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Soud na základě shora uvedeného kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. pro nesplnění podmínky řízení spočívající v povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, aniž by stěžovatele vyzval k doložení plné moci pro advokáta.

[11] K tomu je možno poznamenat, že obdobný postup vůči stejnému stěžovateli aplikuje i Ústavní soud, který jej taktéž znovu a znovu nevyzývá k doložení plné moci pro advokáta pro řízení před Ústavním soudem, ale jeho ústavní stížnosti, ve vztahu ke kterým tento požadavek splněn není, bez jakékoli výzvy odmítá (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2015, sp. zn. I. ÚS 479/15; ze dne 18. 2. 2015, sp. zn. II. ÚS 478/15; ze dne 5. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 186/15; či ze dne 19. 2. 2015, sp. zn. IV. ÚS 484/2015). Ústavní soud v takových případech vychází z toho, že předešlé výzvy byly dostatečně způsobilé zprostředkovat informaci o povinném zastoupení advokátem pro řízení o ústavní stížnosti.

[12] O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle uvedených ustanovení žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá nárok na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. května 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu